

Mail sendt fra Eike Stubsgaard, Århus kommune, til Henrik Züricho 4. maj 2021:

MBL-udfordringer ved påbud/pålæg overfor ikke-erhvervsmæssig anvendelse af pesticider

Hej Henrik

Som aftalt en uddybning af problemstilling vedr. påbud. Du har ret i, at man vist ikke i BNBO skal følge de omfattende procedurer i vejloven. Men det er jo stadig omfattende for kommunerne at skulle give påbud til en enkelt matrikel ad gangen.

Via KTC systemet er der fremsendt nedenstående med henblik på at KL arbejder for, at kommunerne får et nyt regelsæt til forbud mod anvendelse af pesticider i parcelhushaver og anden ikke-erhvervsmæssig anvendelse af pesticider.

Baggrund

Det er kommunernes ansvar at beskytte drikkevandet i henhold til Vandforsyningsloven. Den nuværende lovgivning giver kommunerne mulighed for at forbyde anvendelsen af pesticider på de ejendomme, hvor det vurderes nødvendigt. Kommunerne oplever imidlertid manglende muligheder for at efterleve lovgivningen over for anvendelse af pesticider i parcelhusområder indenfor både en økonomisk og tidsmæssig ansvarlig ramme. Baggrunden for dette er omfattende procedureregler sammenholdt med et relativt stort antal matrikler i byzonerne.

En rundspørge til kommunerne har vist, at der ønskes et regelsæt, som gør det muligt for den enkelte kommune at forbyde anvendelsen i afgrænsede områder, hvor det konkret vurderes nødvendigt.

Sagsfremstilling

Kommunerne har allerede nu mulighed for at udstede forbud iht. Miljøbeskyttelseslovens §24 og §26a. Denne lovgivning er designet til landbrugsområder, hvor der er tale om et intensivt indgreb overfor landmandens drift af jorden. Et forbud efter Miljøbeskyttelseslovens § 26a skal således følge Vejlovens ekspropriationsregler med bl.a. protokoller og åstedsforretninger, som skal gennemføres for hver enkelt ejendom med deltagelse af politikere.

Da antallet af parceller i byerne er mange gange større end på landet kan forbud overfor den ikke-erhvervsmæssige anvendelse af pesticider – i nærværende indstilling benævnt parcelhushavers anvendelse af pesticider - være en uforholdsmæssig ressourcekrævende opgave, og i nogle områder umulig med det nugældende regelsæt. En ekstern juridisk vurdering er, at forbud i byområder er en administrativt uoverstigelig opgave på grund af det enorme antal enheder (vedhæftet).

Et forbud imod brug af pesticider på parcelhusgrunde i byområder vurderes ikke at udgøre et intensivt indgreb, da det ikke påvirker borgernes muligheder for at udnytte deres ejendom, og heller ikke antages at reducere ejendommens værdi. Den foreslåede regulering bør derfor være en erstatningsfri regulering, hvor det følgelig ikke er nødvendigt med åstedsforretninger, erstatningsopgørelser mm. Dermed opnås en administrativt håndterbar opgave, og samtidig en betydelig ressourcebesparelse for kommunerne.

Regelsættet skal ikke udgøre et generelt forbud mod anvendelsen af pesticider i parcelhushaver, men derimod muliggøre et forbud i konkret afgrænsede parcelhusområder, hvor den enkelte kommune på baggrund af sin indsatsplanlægning vurderer, at et forbud er nødvendigt af hensyn til beskyttelsen af

drikkevandet. Det understreges, at nærværende anbefaling ikke vil medføre et generelt forbud over for anvendelse af pesticider i alle parcelhushaver (og dermed ikke være i strid med EU-regulering).

Juridisk kunne udpegningen af områder med restriktioner fx ligne områdeklassifikationen iht. Jordforureningsloven, jvf vedhæftede udredning (fra Codex advokater).

Inden for eksisterende lovgivning vil der fortsat kunne gives dispensation til anvendelse af pesticider i særlige tilfælde, hvor forbuddet ikke er proportionalt eller der er anden lovgivning, der nødvendiggør anvendelsen, fx mod bjørneklo.